

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

V Bruselu dne 18.6.2007
KOM(2007) 328 v konečném znění

ZPRÁVA KOMISE RADĚ

**na základě článku 9 rámcového rozhodnutí Rady 2003/568/SVV ze dne 22. července 2003
o boji proti korupci v soukromém sektoru**

{SEK(2007) 808}

ZPRÁVA KOMISE RADĚ

na základě článku 9 rámcového rozhodnutí Rady 2003/568/SVV ze dne 22. července 2003 o boji proti korupci v soukromém sektoru

1. ÚVOD

Rámcové rozhodnutí Rady 2003/568/SVV ze dne 22. července 2003 o boji proti korupci v soukromém sektoru¹ přijala Rada² podle hlavy VI Smlouvy o Evropské unii. Podle bodu odůvodnění 10 je jeho cílem:

„...zajistit, aby se aktivní i pasivní korupce v soukromém sektoru staly trestnými činy ve všech členských státech, aby mohly být za tyto trestné činy odpovědné i právnické osoby a aby na tyto trestné činy byly stanoveny účinné, přiměřené a odrazující sankce.“

Jeho hlavním požadavkem je, aby členské státy³ považovaly za trestný čin dva typy jednání, které je možné shrnout takto (článek 2 rámcového rozhodnutí):

- příslib, nabídka nebo poskytnutí úplatku osobě v soukromém sektoru za tím účelem, aby tato osoba provedla nějaký úkon nebo se zdržela provedení nějakého úkonu, a tím porušila své povinnosti,
- požadování nebo získání úplatku nebo jeho příslibu při práci v soukromém sektoru za to, že dotčená osoba provede nějaký úkon nebo se zdrží provedení nějakého úkonu, a tím poruší své povinnosti.

Komise se domnívá, že je naprosto nezbytné potírat korupci, kdykoli se objeví. Korupce v soukromém sektoru má přímý dopad na konkurenceschopnost a hospodářský rozvoj. Potíráním korupce v soukromém sektoru členské státy posílí vnitřní trh i hospodářství své země. Tato opatření budou mít navíc pozitivní dopad na vztahy s obchodními partnery mimo Evropské společenství.

Vývoj nástrojů

Prevence a boj proti korupci patří dlouhodobě k prioritám Evropského společenství. Od roku 1995, tedy ještě před přijetím společné akce proti korupci v soukromém sektoru, přijalo Společenství řadu právních nástrojů zabývajících se touto problematikou. Šlo o tyto nástroje:

- Úmluva o ochraně finančních zájmů Evropských společenství z roku 1995 a její přidružené protokoly⁴,

¹ 2524. zasedání Rady Evropské unie (ve složení pro zemědělství a rybolov) konané v Bruselu dne 22. července 2003.

² Úř. věst. L 192, 31.7.2003, s. 54.

³ V této zprávě se pod pojmem „členské státy“ rozumí EU–25. Rumunsko a Bulharsko budou přizvány k účasti při vypracovávání dalších zpráv.

⁴ Úř. věst. C 316, 27.11.1995, s. 3.

– Úmluva o boji proti korupci úředníků Evropských společenství nebo členských států Evropské unie z roku 1997⁵.

Pozornost se potom soustředila na soukromý sektor a vznikla společná akce o boji proti korupci v soukromém sektoru (společná akce ze dne 22. prosince 1998 (98/742/SVV))⁶. Tato společná akce byla považována za první krok k řešení dopadu korupce na vnitřní trh a mezinárodní obchod. Vyzývala členské státy, aby stanovily:

– pasivní i aktivní korupci v soukromém sektoru jako trestný čin alespoň v případech, kdy toto jednání vedlo k narušení hospodářské soutěže ve vztahu k udělení zakázek,

– odpovědnost právnických osob v souvislosti s aktivní korupcí.

Nástroje jiných orgánů týkající se korupce v soukromém sektoru

Je třeba uvést, že na konci devadesátých let vypracovala Rada Evropy celou řadu opatření a nástrojů, které řešily různé aspekty korupce, mezi nimi také Trestněprávní úmluvu proti korupci⁷. Úmluva obsahovala články o korupci v soukromém sektoru (aktivní úplatkářství – článek 7 a pasivní úplatkářství – článek 8). V nich byl přístup k této problematice obecnější než ve společné akci a následném rámcovém rozhodnutí, neboť neobsahovala žádná omezení v případě jednání vedoucího k narušení hospodářské soutěže. Obsahovala také ustanovení o odpovědnosti právnických osob (článek 18), které je užší než v rámcovém rozhodnutí, neboť se nevztahuje na pasivní úplatkářství. Jelikož v rámcovém rozhodnutí i v úmluvě vychází pojem „právní osoba“ z definice tohoto pojmu v platných vnitrostátních předpisech, je jeho rozsah potenciálně širší v rámcovém rozhodnutí, neboť v něm se rozsah trestného činu pasivní a aktivní korupce rozšiřuje na profesionální činnost ziskových a neziskových subjektů.

Trestněprávní úmluvu Rady Evropy podepsaly všechny členské státy, ratifikovalo ji však dosud pouze 19⁸ z nich. Některé členské státy vyslovily výhrady vůči jednomu nebo více již zmíněným článkům, což proces ratifikace umožňoval⁹. Ačkoli do druhého kola hodnocení provedeném Radou Evropy v období 2003–2005 pomocí antikorupčního mechanismu GRECO patřil článek 18 o odpovědnosti právnických osob, nezaměřilo se na články 7 a 8 o korupci v soukromém sektoru. Tato zpráva proto neobsahuje odkazy na hodnocení Rady Evropy.

Organizace spojených národů se korupcí v soukromém sektoru také zabývala. Článek 12 Úmluvy OSN proti korupci (UNCAC) z roku 2003 od smluvních států nepožaduje, aby zavedly trestný čin ve vztahu ke korupci v soukromém sektoru. Primárně se omezuje na výzvu smluvním státům, aby přijaly opatření k zabránění korupce v soukromém sektoru, zlepšily standardy účetnictví a auditů, zvýšily transparentnost a zavedly občanskoprávní, správní nebo trestněprávní sankce za jejich porušení.

⁵ Úř. věst. C 195, 25.6.1997, s. 1.

⁶ Společná akce ze dne 22. prosince 1998, přijatá Radou na základě článku K.3 Smlouvy o Evropské unii, o korupci v soukromém sektoru (98/742/SVV) Úř. věst. L 358/2–358/4, 31.12.1998

⁷ Trestněprávní úmluva proti korupci (ETS č. 173 Štrasburk, 27.1.1999) <http://conventions.coe.int/Treaty>

⁸ Neratifikovalo ji Rakousko, Francie, Německo, Řecko, Itálie a Španělsko.

⁹ Belgie, Česká republika, Polsko – článek 7, 8; Spojené království – článek 7; Maďarsko – článek 8.

Iniciativa Dánska

V červenci 2002 předložilo Dánsko iniciativu na přijetí rámcové směrnice¹⁰, po jejímž přijetí by mohla být společná akce zrušena.

Tato iniciativa stanovila širší kontext. Obsahovala zejména zvláštní odkaz na hrozbu, kterou korupce znamená pro „právní společnost“, stejně jako na narušování „hospodářské soutěže“ a zpomalování „zdravého hospodářského rozvoje“ (bod odůvodnění 7). Iniciativa stanovila, že cílem rámcového rozhodnutí je

„...zajistit, aby se aktivní i pasivní korupce v soukromém sektoru staly trestnými činy ve všech členských státech, aby mohly být za tyto trestné činy odpovědné i právnické osoby a aby na tyto trestné činy byly stanoveny účinné, přiměřené a odrazující sankce.“ (bod odůvodnění 8).

Přijetí rámcového rozhodnutí

Jak je zaznamenáno v zápise z příslušného zasedání Rady¹, tři členské státy (Německo, Irsko a Itálie) daly do zápisu svá stanoviska. Irsko prohlásilo, že definice pojmu „porušení povinnosti“ (článek 1) vztahující se k „nekalému jednání“ nezahrnuje „ohlášení protiprávního jednání“. Německo prohlásilo, že pojem „v rámci profesionální činnosti“ (čl. 2 odst. 1) by měl být vykládán v tom smyslu, že odkazuje na činnosti spojené s nákupem zboží nebo obchodních služeb. Německo i Itálie prohlásily omezení oblasti působnosti čl. 2 odst. 1 na jednání, které zahrnuje nebo může zahrnovat narušení hospodářské soutěže ve vztahu k nákupu zboží nebo obchodních služeb (čl. 2 odst. 3).

2. ÚČEL ZPRÁVY A METODA HODNOCENÍ

Rámcová rozhodnutí Rady jsou závazná pro členské státy co do výsledku, kterého má být dosaženo, přičemž volba forem a prostředků se ponechává vnitrostátním orgánům. Nemají přímý účinek.

Jelikož Komise nemá v rámci třetího pilíře pravomoc iniciovat řízení pro nesplnění povinnosti vůči členskému státu, jsou povaha a účel této zprávy omezeny na faktické vyhodnocení přijatých prováděcích opatření.

Zpráva se soustřeďuje na články 1 až 7 (případně se stručným odkazem na článek 10) a uvádí prohlášení, která členské státy učinily podle článků 2 a 7. Neprojednává články 8, 9 a 11, neboť tato ustanovení nevyžadují provedení.

Kritéria hodnocení přijatá Komisí pro tuto zprávu jsou obecná kritéria přijatá v roce 2001¹¹ za účelem vyhodnocení provádění rámcových rozhodnutí (praktická účinnost, srozumitelnost a právní jistota a splnění lhůty pro provedení do vnitrostátních předpisů a zajištění souladu s rámcovým rozhodnutím). Kromě toho jsou použity rovněž zvláštní kritéria pro toto rámcové rozhodnutí a další podrobnosti jsou stanovené v souvislosti s analýzou jednotlivých následujících článků.

¹⁰ Iniciativa Dánského království za účelem přijetí rámcového rozhodnutí Rady o boji proti korupci v soukromém sektoru (2002/C 184/04).

¹¹ KOM(2001)771 ze dne 13.12.2001, bod 1.2.2.

V ustanovení čl. 9 odst. 1 rámcového rozhodnutí se od členských států požaduje, aby přijaly opatření nezbytná pro dosažení souladu s tímto rámcovým rozhodnutím do 22. července 2005. V čl. 9 odst. 2 se požaduje, aby sdělily generálnímu sekretariátu Rady a Komisi znění předpisů, kterými se v jejich vnitrostátním právu provádějí povinnosti vyplývající z tohoto rámcového rozhodnutí.

Dva členské státy (NL, FI) předaly své odpovědi a sdělily Komisi znění svých vnitrostátních předpisů před uvedenou lhůtou. Dalších 21 států odpovědělo později, z toho Česká republika předložila svou předlohu předpisů (kromě článků 5 a 6), zatímco Řecko a Španělsko uvedly, že se jejich právní předpisy připravují, dosud však jejich znění nepředložily. Kypr a Malta ještě neodpověděly.

Některé členské státy dodaly jakousi formu průvodní poznámky, ve které upozornily na prohlášení, která zamýšlejí učinit, jiné státy využily této příležitosti k předložení průvodní poznámky a srovnávací tabulky, v níž vysvětlily svůj obecný a konkrétní přístup, který ve svých právních předpisech zvolily, včetně odkazů na příslušné předpisy. Pokud jde o povinnost předložit znění vnitrostátních předpisů, Dánsko nepředložilo žádné znění na podporu svého velmi podrobného komentáře, zatímco odpovědi dalších členských států vykazovaly částečné nedostatky. Ty jsou uvedeny podrobněji v rámci analýzy příslušných opatření.

Zpráva tedy poskytuje analýzu komentářů k provedení právních předpisů a znění právních předpisů 20 členských států a některé poznámky k předloze právních předpisů předložené Českou republikou.

Článek 1 – Definice

K tomuto článku se byť jen částečně vyjádřilo pouze velmi málo členských států. Některé státy vyjádřily svůj názor, že není potřebné se k tomuto článku vyjadřovat. Komise je však toho názoru, že informace o použití těchto definic ve vnitrostátních předpisech by byly velmi užitečné, aby bylo zřejmé, jak jsou tyto pojmy ve vnitrostátních předpisech řešeny. Bez těchto informací si Komise nemůže být jistá, zda bylo rámcové rozhodnutí do vnitrostátních předpisů správně provedeno – např. definice „právnícké osoby“ je podstatná pro analýzu transpozice článku 5.

Článek 2 – Aktivní a pasivní korupce v soukromém sektoru

Článek 2 je klíčovým článkem rámcového rozhodnutí z roku 2003. Nejenže kombinuje definice a trestné činy vztahující se na aktivní a pasivní korupci, ale rozšiřuje rozsah trestných činů nad rámec vnitřního trhu, pokud členské státy neučiní výslovné prohlášení o zachování tohoto omezení.

Ukázalo se, že článek 2 byl pro mnohé z 20 členských států velmi problematický. Pouze dva (BE, UK) provedly do svých právních předpisů všechny tyto prvky. I když Portugalsko a Irsko je s výjimkou povinnosti vyplývající z čl. 2 odst. 1 provedly také. Ačkoli je možné říci, že členské státy do jisté míry aktivní a pasivní korupci v soukromém sektoru trestněprávně postihují, existuje řada otázek, které se jim nepodařilo přiměřeným způsobem vyřešit. T je důvod k závažným obavám, že kvůli tomu bude možné tyto právní předpisy obcházet. Členské státy se proto naléhavě žádají, aby tyto nedostatky urychleně odstranily.

Požadavek zavést **trestné činy aktivní a pasivní korupce ve vztahu k profesionální činnosti v soukromém sektoru** stanoví čl. 2 odst. 1. K usnadnění analýzy se právní předpisy posuzovaly pomocí 7 prvků v popisu jednání uvedeného v čl. 2 odst. 1 písm. a) (aktivní korupce) a čl. 2 odst. 1 písm. b) (pasivní korupce). Jelikož právní předpisy většiny členských států byly v obou případech velmi podobné, následující poznámky se týkají pouze trestného činu aktivní korupce (čl. 2 odst. 1 písm. a));

– „příslib, nabídka nebo poskytnutí“

Jedenáct členských států tento požadavek splnilo, 7 (EE, HU, IT, NL, PL, PT, SK) však vynechalo „nabídku“, LU vynechalo „poskytnutí a LV zase „příslib“.

– „přímo nebo pomocí prostředníka“

Všech 20 členských států uvádí ustanovení pro přímou korupci. Osm členských států buď vynechalo prostředníka (AT, DE, FI, IT, NL, PL, SE, SI) a nebo převedly podstatu trestného činu na odpovědnost prostředníka (EE) namísto osoby, která prostředníka použila.

– „osoba v řídicím nebo jiném postavení“

Některé členské státy neřešily úplný rozsah „řídicího postavení“ (AT, DE, LV, SE) nebo „jiné pracovní postavení“ (IT, LU, LV, PL), zatímco EE k tomuto bodu neposkytlo žádné informace.

– „subjekt činný v soukromém sektoru“

Tento prvek jednoznačně řešilo 18 členských států, EE však neuvedlo žádné informace, a LU neuvedlo definici pojmu „právní subjekt“.

– „neoprávněná výhoda jakéhokoliv druhu“

Čtrnáct členských států tento požadavek splnilo. Pět států (DE, EE, FI, LT, NL) neřešilo nehmotné výhody. Irsko uvedlo, že právní předpisy k této problematice připravuje.

– „pro tuto osobu nebo pro třetí osobu“

Zatímco FR a EE informace k tomuto bodu neuvedly, 16 členských států trestněprávně postihuje poskytnutí výhody osobě nebo třetí straně a IT a NL prvek třetí osoby ze svých právních předpisů vypustilo.

– „provedla nějaký úkon nebo se zdržela provedení nějakého úkonu, a tím porušila své povinnosti“

Třináct členských států tento požadavek splnilo. Čtyři členské státy (HU, PL, SE, SI) neuvedly „se zdržela“, zatímco DE a LT neřešily prvek „a tím porušila své povinnosti“. Estonsko k tomuto bodu žádné informace neuvedlo.

Pokud jde o korupci **neziskových subjektů** (čl. 2 odst. 2), často chyběly jakékoli informace, na základě kterých by bylo možné analýzu provést. Pokud bylo možné použít příslušné údaje z jiných ustanovení, např. z článku 5 o odpovědnosti právnických osob, byly použity tyto. Nicméně situace v 10 členských státech (AT, FI, HU, IT, LT, LU, LV, PL, SE, SK) zůstává nejasná.

Rámcové rozhodnutí stanoví, že členské státy mohou omezit rozsah trestných činů aktivní a pasivní korupce na jednání způsobující narušení hospodářské soutěže (čl. 2 odst. 3), požaduje však k tomu jejich prohlášení. Ustanovení čl. 2 odst. 4 rámcového rozhodnutí nejen stanoví povinnost sdělit jej Radě v okamžiku přijetí, nýbrž omezuje i jeho platnost na dobu pěti let od 22. července 2005, zatímco podle čl. 2 odst. 5 má Rada přezkoumat tento článek před ukončením uvedené lhůty, aby určila, zda bude možné toto prohlášení obnovit. Pokud členské státy učinily prohlášení (čl. 2 odst. 3) buď formálně Radě a nebo v dopise spolu s předložením znění předpisů, bylo vzato v úvahu. Takové prohlášení předložily DE, IT a PL. Je na Radě, aby do 22. července 2010 (čl. 2 odst. 5) zvážila, zda je možné tato prohlášení obnovit. Prohlášení učinilo rovněž AT s tím, že využilo výjimky plynoucí z čl. 2 odst. 3 ve vztahu ke každému aspektu článku 2, který nebyl proveden do vnitrostátních předpisů. Komise se domnívá, že přístup AT přesahuje oblast působnosti čl. 2 odst. 3 a Rakousko vyzvala, aby svůj postoj znovu zvážilo.

Článek 3 – Návod, pomoc, účastenství

Tento článek se zaměřuje na účast dalších osob či subjektů na korupci, a to formou návodu, pomoci a účastenství. Pokus o trestný čin zde řešen není.

Úroveň provedení tohoto článku do vnitrostátních předpisů byla obecně velmi vysoká – 18 členských států (AT, BE, DK, EE, FI, DE, HU, IE, IT, LT, LU, LV, NL, PL, PT, SE, SK, SL) splnilo požadavky článku 3, stejně jako UK (kromě Skotska).

Článek 4 – Tresty a jiné sankce

Kromě požadavku čl. 4 odst. 1, aby byly na trestné činy uplatňovány „účinné, přiměřené a odrazující“ trestní sankce, čl. 4 odst. 2 požaduje, aby bylo možné trestné činy aktivní a pasivní korupce postihnout trestem odnětí svobody s horní hranicí od jednoho roku do tří let, přičemž neuvádí žádný odkaz na jiné sankce v méně závažných případech aktivní nebo pasivní korupce. Ustanovení čl. 4 odst. 3 jsou inovační v tom, že členské státy v souladu se svými ústavními pravidly a zásadami za určitých okolností uloží fyzické osobě dočasný zákaz výkonu určité nebo srovnatelné profesionální činnosti v podobném postavení nebo funkci.

Je nutné poznamenat, že členské státy přehledly při poskytování informací podle čl. 4 odst. 1 sankce uvedené v článku 3. Bylo-li to možné, byly tyto informace zahrnuty na základě materiálu poskytnutého v rámci samotného článku 3.

Jedenáct členských států (DK, EE, FI, DE, IE, IT, LT, LU, NL, PL, SE) článek 4 zcela provedlo do svých vnitrostátních právních předpisů.

Je třeba poznamenat, že minimální sazba trestu odnětí svobody, kterou uvedlo AT, je nižší než minimální sazba stanovená v čl. 4 odst. 2 rámcového rozhodnutí.

Většina členských států splnila požadavky čl. 4 odst. 3.

Článek 5 – Odpovědnost právnických osob

Otázka odpovědnosti právnických osob je pro některé členské státy i nadále problematická. Tři členské státy (AT, IT, SK) buď musí své právní předpisy v této oblasti teprve dokončit a nebo parlament jejich znění zamítl jako v případě Slovenské republiky, takže ještě netransponovaly články 5 a 6 rámcového rozhodnutí. Irsko navíc připravuje právní předpisy, které mají zvlášť řešit čl. 5 odst. 2.

Článek 5 zcela provedlo do svých právních předpisů pouze 5 členských států (LT, LU, NL, PL, SI). Třináct členských států provedlo čl. 5 odst. 1, výsledky provedení čl. 5 odst. 2 a čl. 5 odst. 3 byly poněkud horší (6 členských států) resp. (10 členských států). Hlavním problémem analýzy v tomto případě byl nedostatek informací od členských států, zejména pokud jde o čl. 5 odst. 2 a čl. 5 odst. 3. Vzhledem k tomu, že 3 členské státy ještě nezavedly právní předpisy k problematice článku 5, jak již bylo uvedeno, je možné usoudit, že článek 5 bude předmětem podrobné kontroly v dalších zprávách.

Článek 6 – Sankce ukládané právními osobám

Jak již bylo zmíněno v souvislosti s článkem 5, tři státy (AT, IT, SK) dosud nepřijaly příslušné předpisy k provedení článku 5 nebo 6. Lucembursko uvedlo, že připravuje právní předpisy, které by umožnily právní osoby pokutovat.

Jelikož oba články 5 i 6 se týkají právnických osob, problémy a nedostatky v právních předpisech členských států nebo jejich informace uvedené v souvislosti s článkem 5 mají dopad na míru provedení článku 6. Článek 6 zcela provedlo do svých právních předpisů 5 členských států (DK, LT, NL, PL, SI). Od řady členských států se požadují další informace, aby bylo možné posoudit jejich situaci.

V těch případech, kdy členské státy (BE, FI) uvedly výši pokut pouze v bývalé národní měně, byly vyzvány, aby ji pro účely posouzení uvedly v eurech.

Článek 7 – Příslušnost

I když Komise uznává, že opatření týkající se příslušnosti jsou standardním prvkem rámcových rozhodnutí, vyzývá členské státy, aby poskytly při odpovědích na tyto články informace ve stejné rozsahu, v jakém je poskytují ve vztahu k článkům týkajícím se daného tématu. Vzhledem k nevyrovnanosti odpovědí členských států ve vztahu k tomuto článku mohla Komise v této fázi připravit pouze neúplný přehled o transpozici jeho ustanovení. Členské státy jsou proto vyzývány, aby dodaly chybějící informace včas, a pomohly tak při vypracování další zprávy.

Tento nedostatek informací se odrazil v nízké úrovni transpozice – na základě dodaných informací je možné říci, že tento článek provedly do svých vnitrostátních předpisů pouze tři členské státy (DK, DE, UK). Druhým důležitým faktorem byl nedostatek informací zejména ve vztahu k trestným činům, které byly spáchány na území členského státu *zčásti* (čl. 7 odst. 1 písm. a)). Je samozřejmě možné, že právní předpisy členských států předpokládají, že odkaz na příslušnost ve vztahu k trestnému činu spáchanému na jejich území tento prvek obsahuje, avšak bez výslovného odkazu na znění právního předpisu nebo bez příslušného komentáře k němu není možné tuto domněnku v analýze uvést. A konečně bylo zřejmé, že více členských států ve svých právních předpisech neřešilo možnost čl. 7 odst. 1 písm. c) převzetí příslušnosti ve vztahu k trestným činům spáchaným ve prospěch právní osoby usazené na jeho území, a buď prohlásily neuplatnění této možnosti, nebo k ní v rámci odpovědi neposkytly vůbec žádné informace.

Článek 10 – Místní působnost

K odkazem na článek 10 Spojené království konstatovalo, že Gibraltar „zamýšlí provést toto opatření do vnitrostátních předpisů co nejdříve, jak to legislativní proces umožní“; dodnes však jeho příslušné znění nedodalo.

Právní předpisy se připravují – Česká republika

Česká republika zaslala průvodní dopis a srovnávací tabulku, která obsahuje znění příslušných částí návrhu trestního zákoníku. Informovala Komisi, že s výjimkou článků 5 a 6 je jejich návrh právních předpisů v souladu s ustanoveními rámcového rozhodnutí. O dalším postupu tohoto návrhu však Komisi již neinformovala, takže se zdá, že jeho znění ještě podléhá změnám při schvalování v parlamentu. Komise tedy učinila pouze všeobecné poznámky v příloze k této zprávě.

3. DALŠÍ KROKY TÝKAJÍCÍ SE RÁMCOVÉHO ROZHODNUTÍ

Komise využívá této příležitosti a upozorňuje na dva problémy, které je třeba řešit v nadcházejících letech:

- „úpravy“.

Jak Komise naznačila ve svém sdělení „o důsledcích rozsudku Soudního dvora ze dne 13. září. 2005 (C-176/03 Komise/Rada) (KOM(2005) 583 v konečném znění/2 Brusel 24.11.2005) je rámcové rozhodnutí o boji proti korupci v soukromém sektoru jedním z nástrojů, na které má tento rozsudek dopad. Z rozsudku vyplývá, že právní základ rámcového rozhodnutí Rady vyžaduje změnu. Důsledky pro rámcové rozhodnutí Rady a přístup, který je třeba přijmout, budou řešeny později.

- Přezkum článku 2 Radou podle čl. 2 odst. 5

Podle čl. 2 odst. 4 skončí platnost prohlášení členských států učiněných podle čl. 2 odst. 3 dne 21. července 2010. K tomuto datu Rada podle čl. 2 odst. 5 přezkoumá článek 2, „aby určila, zda bude možné obnovit prohlášení podle odstavce 3.“ Prohlášení učinily 4 členské státy (AT, DE, IT, PL).

4. ZÁVĚRY

Je třeba uvést, že rámcová rozhodnutí¹² jsou svou povahou závazná pro členské státy co do výsledku, kterého má být dosaženo, přičemž volba forem a prostředků se ponechává vnitrostátním orgánům. Nemají přímý účinek. Jelikož Komise nemá v rámci třetího pilíře pravomoc iniciovat řízení pro nesplnění povinnosti vůči členskému státu, jsou povaha a účel této zprávy omezeny na faktické vyhodnocení opatření, které 23 členských států (z výše uvedených důvodů vlastně 20) provedlo do svých právních předpisů.

¹² Ustanovení čl. 34 odst. 2 písm. b) Smlouvy o Evropské unii.

Souhrnná tabulka uvádějící rozsah transpozice provedené 20 členskými státy

Ž = žádné / nedostatečné informace N = netransponované Č = částečně transponované Z = zcela transponované

Členské státy	Článek 1	Článek 2	Článek 3	Článek 4	Článek 5	Článek 6	Čl. 7 odst. 1 7 (1)
AT	Ž(PO) Ž (PP)	Č	Z	Č	N	N	Ž
BE	Č (PO) Z (PP)	Č	Č	Ž	Č	Ž	Č
DE	Ž (PO) Ž (PP)	Č	Z	Z	Č	Č	Z
DK	Z (PO) Ž (PP)	Č	Z	Z	Č	Z	Z
EE	Z (PO) Z (PP)	Č	Z	Z	Č	Č	Ž
FI	Z(PO) Ž(PP)	Č	Z	Z	Č	Č	Ž
FR	Ž (PO) Z (PP)	Č	Ž	Č	Č	Ž	Ž
HU	Z (PO) Ž (PP)	Č	Z	Č	Ž	Č	Č
IE	Z (PO) Z (PP)	Č	Z	Z	Č	Č	Č
IT	Ž (PO) Ž (PP)	Č	Z	Z	N	N	Č
LT	Z (PO) Z (PP)	Č	Z	Z	Z	Z	Ž

LU	Ž (PO) Ž (PP)	Č	Z	Z	Z	Č	Č
LV	Ž (PO) Ž (PP)	Č	Z	Č	Č	Č	Č
NL	Ž (PO) Z (PP)	Č	Z	Z	Z	Z	Č
PL	Z (PO) Z (PP)	Č	Z	Z	Z	Z	Č
PT	Z (PO) Z (PP)	Č	Z	Č	Č	Č	Č
SE	Ž (PO) Ž (PP)	Č	Z	Z	Č	Č	Č
SK	Ž (PO) Ž (PP)	Č	Z	Č	N	N	Č
SI	Z (PO) Ž (PP)	Č	Z	Č	Z	Z	Č
UK	Z (PO) Ž (PP)	Z	Z (Anglie, Wales a Severní Irsko) Ž (Skotsko)	Č	Č	Č	Z
Transpozice celkem	10 (PO) 8 (PP)	2	18	11	5	5	3

(PO) = právnická osoba PP = porušení povinnosti

Závěrečné poznámky

Komise se obává, že proces provádění tohoto rámcového rozhodnutí Rady do vnitrostátních předpisů je v členských státech stále ještě v počáteční fázi. Komise upozorňuje členské státy na význam, kterou boji proti korupci v soukromém sektoru¹³ samy přikládají. Dále Komise

¹³ (bod odůvodnění 9 rámcového rozhodnutí Rady)

upozorňuje, že tento význam se odráží rovněž v Trestněprávní úmluvě proti korupci Rady Evropy z roku 1999 a v Úmluvě OSN proti korupci z roku 2003. Silné a ucelené právní předpisy na národní úrovni jsou základem účinné ochrany soukromého sektoru proti tomuto hospodářskému ohrožení.

Komise vyzývá všechny členské státy, aby si tuto zprávu prostudovaly a využily příležitosti k poskytnutí všech dalších příslušných informací Komisi a sekretariátu Rady, a splnily tak své závazky vyplývající z článku 9 rámcového rozhodnutí. Komise rovněž vyzývá ty členské státy, které signalizovaly přípravu příslušných právních předpisů, aby tyto vnitrostátní předpisy uvedly v účinnost co nejdříve a poskytly sekretariátu Rady a Komisi jejich znění pro účely analýzy. Tato výzva platí zejména pro Řecko a Španělsko, které oznámily již v roce 2005, že své právní předpisy připravují, dosud však neposkytly žádné další informace. Na závěr Komise s obavami konstatuje, že dva členské státy (CY, MT) v rozporu s článkem 9 dosud nedodaly žádné informace a vyzývá je, aby neodkladně poskytly všechny podrobnosti týkající se provedení příslušných článků uvedeného rozhodnutí do svých právních předpisů.

Přiložený pracovní dokument obsahuje podrobnou analýzu národních opatření členských států, ze které Komise ve zprávě vycházela.